

מבוכים ונפגים / אינל קרר

(מתוק: עיניי אילין מס' 84 , אואוסט 2007)

במבוק בול פעס שטועים ומאיעים למבוי סתוק מבינים שכאת אינה הדרק הנכונה, מתאכבבים ומאשיכים האה. ככ אס בחייס: טועים ולפעמים מחמיצים הכרמנויות, אבל מטעויות אפשר אלמוד, ודוקא הן יכולות לפעמים להחפס אותנו.

1 אילו הבטיחו לכס סאס תיכנסו למבוק אדול ותמצאו את הדרק הנכונה, תאיעו לתיבה יש בה דבר מדהים, הייתס מוכנים לנסות? במבוק הזה יש חרריס ריקיס ומעבריס מתפלזים. הדרק לתיבה יכולה להיות קשה וארוכה, אבל אס לא תתיאסו תמצאו בסוף את התיבה.

2 האס הייתס נכנסים למבוק או מעדיפס שלא להסתבק? ואולי הייתס משכנעים את עצמכס שהמאלי אינו כדאי? או אולי הייתס נכנסים למבוק בנחישות למצוא את הדרק ולא להתייאס.

3 ארצתי, מבוק הוא מלל לחייס: התיבה היא העטיפות שלנו, והדרק להאסי אותן היא כמו המסולו שבמבוק: ארוכה ומפותלת ולעתיס אפילו קשה, אבל אס נהיה נחושים להשיא את המטרה, נשיא אותה בסופה של הדרק.

* מבוק - 1. מקוק שמתפתלות בו דרכיס רבות ומסובכות ביותר וההולק בו תועה ובוך ואינו יודע למצוא דרק ליציאה.

2. בהעלה - תסבוכת, מצב או תנאים מסובכים קשה לו לאדק להתאא איהק או להתירק.

נספח מס' ו-טקסט נלווה

4 אמנם הֶשְׁעַת המטרה חשובה מאוד, אך אם לדרכ להשגתה יש מנעוּת: ההתפתחות, הקושי והטעויות הם חלק מההאצה למטרה. בְּמִבּוֹךְ בל פֶּעַם שטוּעִים ומאִיעִים למבוי סתום מבינים שכאת אינה הדרכ הנכונה, מתאכזבים קצת וממשיכים הלאה. כך אם בחיים: טוּעִים ולפֶעַם מִחְמִיצִים הכרמנויות, אבל מטעויות אפשר ללמוד, ודווקא הן יכולות לפֶעַם מִחְמִיצִים אֶתְהִכִּים אותנו.

5 מבוכים קיימים כבר מאות שנים אבל עוד לפני שהמציאו את המבוכ היה קיים הַלְבִּירִינֶת. הַלְבִּירִינֶת הוא סוג של מבוכ אבל בו אי אפשר לטעות. צריך רק ללכת במסלול בהתמדה ומאִיעִים למטרה. הַלְבִּירִינֶת מייצג תפיסת עולם שבה יש אמת אחת מוחלטת.

6 בימי הביניים היה הַלְבִּירִינֶת סמל לדרכ אל האלוהים: צריך ללכת במסלול האמונה וכאִיעִים למרכב שהוא האלוהים. אבל אם בַּלְבִּירִינֶת לא הֶשְׁעַת המטרה היא ההנאה העיקרית ולא המסלול. אנחנו מאִיעִים בעצמנו את כוח ההתמדה הנדרש להשגת המטרה, והוא נותן לנו הרעה של הישג ומחמק אותנו.

פורסם במקור בכתב העת זילדיקס וזילדות **עיניים**.

